

ПРОТОКОЛ

№ 6

гр. Пазарджик, 11.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Ани Харизанова

при участието на секретаря Петрана Ив. Динева
Сложи за разглеждане докладваното от Албена Г. Палова Въззивно
гражданско дело № 20235200500630 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:15 часа се явиха:

За жалбоподателя М. Д. К. се явява адв. П. П., редовно упълномощен.

За ответника „К. Л.“ ЕООД се явява адв. К. Г., редовно упълномощен.

Адв. П.: - Да се даде ход на делото.

Адв. Г.: - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото. В
днешното съдебно заседание страните са редовно призовани, надлежно се
представяват в процеса, поради което и на основание чл. 142, ал. 1 от ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение № 289/25.04.2023 г., постановено по гр. д. № 1294/2022 г. по
описа на Районен съд – П. е отхвърлен иска от М. Д. К. против „К. Л.“ ЕООД,
с управител - К. Г. С. за заплащане на сумата от 30 000 лева, представляваща
обезщетение за неимуществени вреди (изразяващи се в болки, страдания,
затруднения и неудобства в процеса на лечение и възстановяване,
ограничения в нормалния и обичаен начин живот на пострадалия, които е бил

принуден да понесе, загрозяване на тялото от останалите му белези и претърпян стрес от пожара и психически травми останали му след инцидента), претърпени от К. във връзка със станалото на 28.11.2019 г. увреждане на здравето му, ведно със законната лихва от 28.11.2019 г. до окончателното изплащане на сумата като неоснователен.

В законния срок е постъпила въззивна жалба от М. Д. К. чрез адвокат П. П. от АК – Пазарджик с изложени оплаквания за незаконосъобразност.

Твърди се, че между страните няма спор, че на 28.11.2019 г. е настъпил инцидент, при който в управлявания товарен автомобил е настъпил пожар и в този пожар ищецът е пострадал.

Твърди се, че с определение, в първо по делото открито съдебно заседание от 07.02.2023 г. съдът е отделил като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване факти, че към датата на инцидента на 28.11.2019 г. между тях е съществувало трудово правоотношение и че самият инцидент представлява трудова злополука.

Едва в писмената си защита ответникът за първи път е възразил, че според съдебната при липса на влязъл в сила индивидуален административен акт, постановен в производство по чл. 57 от КСО, с който да се установи наличието на трудова злополука. Този факт не може да се установява по съдебен ред и иска по чл. 200 КСО следва да бъде отхвърлен.

Твърди се, че това възражение е направено в писмената защита е преклудирано като процесуално недопустимо и не е следвало да бъде обсъждано от районния съд.

Наред с това в първото по делото заседание ответникът бил изрично направил признание, че не оспорва факт, че инцидентът от 28.11.2019 г. представлява трудова злополука, поради което това обстоятелство било отделено като безспорно и ненуждаещо се от доказване.

Обсъжда се по реда, по който следва да бъде извършено докладването на настъпилата трудова злополука, че съгласно чл. 57 КСО работникът е длъжен да уведоми работодателя, а работодателят от своя страна е бил длъжен да декларира трудовата злополука съгл. чл. 67 КСО.

Анализира се въпросът за добросъвестност и недобросъвестност на работодателя във връзка с декларирането на злополука по реда на КСО.

Изводът, който се прави е че работодателят е бил недобросъвестен, тъй като е бил своевременно уведомен от пострадалия за настъпилата трудова злополука, но той на свой ред не е направил необходимото да докладва злополуката.

Прави се анализ на съдебната практика, на която се позовава районният съд с извод, че тя е била относима към настоящия казус, защото в случая инцидентът е възникнал в чужбина.

Обсъждат се факти, които са установени от пълномощника на ищеца. Прави се подробен анализ на събраните по делото доказателства.

Искането е решението да бъде отменено като неправилно, вместо което

да се постанови друго, с което предявения иск да бъде уважен изцяло, ведно със законната лихва от 29.11.2019 г. и присъждане на разноски, присъдени на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА. Няма направени доказателствени искания.

В законния срок няма постъпил отговор от ответната страна.

Постъпила е и въззивна частна жалба от М. Д. К., чрез адв. П. по чл. 248, ал. 3 от ГПК с която се обжалва Определение № 31/07.07.2023 г., с което Пещерския районен съд е осъдил М. Д. К. да заплати на „К. Л.“ ЕООД 3000 лв. разноски за адвокат.

В жалбата се твърди, че определението било незаконосъобразно, защото в представения договор за правна защита и съдействие липсват доказателства за плащането на уговорения адвокатски хонорар в размер на 3 000 лв.

Постъпила е в законния срок отговор на частната въззивна жалба от „К. - Л.“ ЕООД с искане определението на районния съд да бъде потвърдено.

В договор за правна защита и съдействие с дата 04.01.2023 г. между страните „К. Л.“ ЕООД и адвокат К. Г. е уговорено възнаграждение за процесуално представителство и защита по гр.д. 20225240101294/2022 г. по описа на РС П. в размер на 3 000 лв., начин на плащане в брой.

Моли съда да остави без уважение частната жалба на М. Д. К. против Определение № 331/07.07.2023 г. по гр.д. 1294/2022 г. по описа на РС П..

Адв. П.: - Нямам възражение по доклада. Поддържам въззивната жалба. Поддържам и частната жалба. Оспорвам отговора по частната жалба. Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

Адв. Г.: - Нямам възражение по доклада. Оспорвам въззивните жалби. Поддържам съображенията изложени в писмения отговор на същата. Нямам доказателствени искания. Представям списък с разноски. Да се приключи делото.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА списъка на разноските по чл. 80, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. П.: - Уважаеми окръжни съдии, моля да уважите жалбата против определението, с което е отхвърлен иска по чл. 200 от КТ. В случай, че не уважите тази въззивна жалба, моля да уважите частната жалба, с която е

изменено решението в частта за разноските и е присъдено възнаграждението претендирано от ответната страна за адвокатско възнаграждение в размер на 3000 лв. Ще си позволя няколко думи, макар изводите в жалбата да са подробни, защото казусът се счита за интересен. Понеже е интересен казуса, ще си позволя да кажа няколко думи по него. Ще започна отзад напред, кратки думи за неинтересната част за частната жалба. Там колегата е възразил с отговора, понеже е посочен, че при плащане в брой, договорът за правна защита и съдействие ще служи като документ по чл. 9, ал. 2 от ЗДДФЛ и оттам прави извода, че понеже е уговорено в брой плащането, този документ удостоверява извършване на плащането. Според мен смисъла на закона е този анализ не може да бъде възприет, защото документът би представлявал такъв по този член само ако от съдържанието му се извежда, че действително е извършено плащане, тогава той би представлявал такъв данъчен документ по смисъла, който е цитиран от колегата. Когато от самото му съдържание няма удостоверен факт на плащане, той не би представлявал такъв документ. Този анализ не може да бъде възприет. Когато в самото съдържание няма плащане, отделен е въпроса, че трябва да отговаря на чл. 6, ал. 3 ЗСч, който изисква такива документи да имат последователна номерация, в случай такава няма. Считам, че не би следвало да се присъжда такова възнаграждение, в този смисъл решението в тази част и определенията, с което се изменя е неправилно. По-същественото и по-интересното касае основния иск, който е отхвърлен, защото и завеждайки самото дело съм бил наясно с цялата практика, която съществува след 2011 г., че без нарочен административен акт, с който една злополука се признава за трудова и впоследствие това не може да бъде установявано в съдебно производство. Има много съществени специфики на казуса, които го правят различен от всички тези казуси, които са били разглеждани до този момент в тази цитирана практика и самият първоинстанционен съд.

Ще се опитам да бъда кратък. Най-същественото съм го написал, но за да стане смислово това което ще добавя трябва да кажа, въвеждайки в казуса. При положение, че има изрично признание на факта за трудова злополука, при положение, че този факт е отделен като безспорен от съда и при положение, че липсва изменение на доклада, който е направил обратно на доказателствена тежест, да кажем, че е спорен. Съдът при съществено процесуално нарушение е приел, че този факт е недоказан. Нито едно друго

решение до сега няма такова отделяне на факти като безспорен и признание от ответната страна. За да може това да бъде направено от съда е следвало той да се позове на постановките на тълкувателно решение, касаещи възможностите на въззивния и първоинстанционния съд, каквито той не е направил. В този смисъл крайните му изводи противоречат на собственото му определение и поради, което не може да бъде прието като процесуално правно и е следвало да стигне до такива изводи. Съществен е отказът, който частично съм засегнал, че инцидентът е станал в Словения. Словения е държава, която не е в ЕС. Съдът изобщо не е оценил мястото на настъпване, не е взел предвид има ли Регламенти в ЕС, които уреждат спецификите в регистрирането на трудова злополуката, когато е на територията на страна извън ЕС. Това е нещото, което е имал задължение да направи, доколкото сме също в ЕС. На последно място тази недобросъвестност, за която говоря поставя друг процесуален въпрос – може ли да се позове на собствените си противоправни бездействия работодателя, когато не е декларирал злополуката. След това да черпи права от собственото си недеклариране, казвайки „няма такъв административен акт в исковото производство по чл. 200 от КТ“. Моля за кратък срок за представяне на писмени бележки.

Адв. Г.: - Уважаеми окръжни съдии, моля да постановите решение, с което да потвърдите решението на Районен съд П. и оставите в сила определението, с което е изменил решението в частта за разноските, както и да присъдите на доверителя ми разноски за въззивната инстанция. Подробни съображения съм развил в писмени бележки, които представям.

Съдът счита делото за изяснено и поради това

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ДАВА едноседмичен срок на адв. П., считано от днес да представи писмена защита.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в срок до 11.02.2024 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:31 часа.

Председател: _____

Секретар: _____